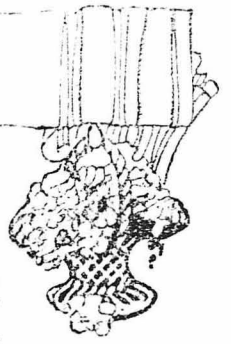
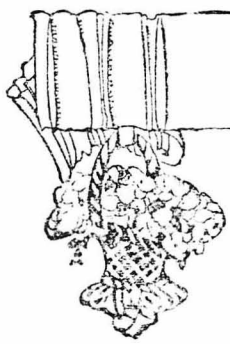

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΝΑΥΤΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΟΥ ΕΣΩΣΕ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟ

Τό βρασιλικό καράβι που κινδυνεύει. Νικόλαος Α' και Παπακρηστός. 'Ο Τσάρος υπό περιορισμόν στις καμπίνες του. 'Ο «κακός Πατάς» και η δύναμις της θελήσεώς του. Παπακρηστός και Καποδίστριας. 'Ενας τυχερός άνθρωπος. 'Ο συγκινητικός θάνατος του Παπακρηστού.

'Ο Αυτοκράτωρ της Ρωσίας Νικόλαος Α' ήταν ένας από τους θερμότερους φιλέλληνες ήγουμενος. 'Οχι μόνο δέν δυσωπείσθηκε για τó ρόλο που έπαιξε όΡωσικός Στόλος στη ναυμοχία του Ναυαρίνου, αλλά και έπληνε τó ναύαρχο Έυδεν. Στά 1828 έκρηξήθη ό πόλεμος της Ρωσίας έναντιόν της Τουρκίας, που έτελείωσε με τó θριαμβό των Ρωσοικών δπλων. Κατά τήν διάρκεια του πολέμου αυτού συνέβη τó ακόλουθο περίεργο έπεισοδιο :

Κατά τó φθινόπωρο του 1828 ό Ρωσικός στρατός είχε καταλάβει τή Βάρνα, πόλην ανήκουσαν τότε στην Τουρκία. 'Ο Αυτοκράτωρ Νικόλαος ό όλοιοσ συνόδευσε τó στρατό της καταληφθεως, έμεινε σ' ένα πλοίο για νά παη στην 'Οδησό. 'Αλλά τó ταξίδι αυτό στάθηκε κακοτυχ. Φυβρήει τρικυμία, συνοδεύει μνη από παχστα χιονι κατελαβε τó πλοίο. Τό χειρότερο όμως ήταν ότι ή παρουσία του Αυτοκράτορος, ό όποιοσ άνακατευότανε στην κυβέρνησι του πλοίου και έδινε διαταγές, με τó θριαμβό όλες τίς προσπάθειες του πλοίαρχου και ναυτών. Κανείς δέν τολμούσε νά υποδείξει στον Τσάρο ότι ή διαταγές του δέν ήταν κατάλληλες για τήν περίστασι.

'Ετσι τó πλοίο παραδόθηε στην διάκρισι των έξαγριωμένων κυμάτων, κανείς δέν ήξερε πού βρισκότανε και πού πήγαινε, όταν έξαφνα παρετήρησαν με φόβη ότι τά κύματα είχαν σπρώξει τó καράβι όχι μακριά από τó βοσπορού! Τότε βρεθήκαν μπροστα σέ τρομερό δίλημα : Τό πλοίο που έφερε τον Αυτοκράτορα, ή θα έπεφε σέ λίγο άπανο στους βράχους της άγριας έκεινης άκτής και θα τσακίζότανε, ή θα ήταν άναγκασμένοι νά ζητήσουν σστηρία μπαινοντες μέσα στο Βόσπορο, σέ Τουρκικό λιμάνι, αλλά τότε ό Τσάρος θα γινόντανε αίχμαλώτος των Τούρκων με τούς όποιοις ήταν σέ ήμπόλεμη κατάστασι !

'Ο Αυτοκράτωρ Νικόλαος, άφού έχασε κάθε έλπίδα σστηρίας, έγραψε σ' ένα κομματι χαρτί τις τελευταίες του θελήσεις - σχετικές με τή διαδοχή του Θρόνου- και παρέδωσε τó έγγραφο τούτο σ' ένα ύπασπιατή του, για νά τó φέρη στ' 'Ανακτορα ά ή τύχη των βοηθούσε νά σωθή. 'Επειτα, διέταξε τόν πλοίαρχο νά μη στον Βοσπορο και έν άνάγκη, άν κινδύνευαν νά αιχμαλωτισθούν, ν' ανατινάξη τó πλοίο στον άερα.

Τή στιγμή εκείνη της άπελπισίας, ένας από τούς κατώτερος αξιωματικούς του πλοίου, 'Ελλην τó γένος, όνομαζόμενος Δημητριος Παπακρηστός, παρουσιάστηκε με τόλμη μπροστά στον Αυτοκράτορα και τού είπε :

— Μεγαλειότατε, άναλαβρίνω εγώ νά κατορθώσω και τó καράβι νά μη χτυπήσθι στους βράχους, και στο Βοσπορο νά μη άναγκαστή νά ζητήσθι καταφύγιο, αλλά με μία συμφωνία.

— Λέγε γρήγορα τή συμφωνία σου ! διέταξε ό Αυτοκράτωρ έκνευρημένος.

—'Η 'Υμετέρα Μεγαλειότης νά εύδοκώσθι νά διατάξη νά παραδοθῆ σέ μένα ή κυβέρνησις του πλοίου ως πού νά φτάσωμε στον πρώτο Ρωσικό λιμένα ! 'Α ταιτώ νά τó κυβερνήσω μόνος εγώ !

'Ο Τσάρος, άν και τόν έπειραξαν οι τρόποι αυτοί, τού αξιωματικού, άναγκασθηκε νά ύποχωσῆ, γιατί έβλεπε τόν κινδυνο. Τού άνέθεσε λοιπόν τήν πλοιαρχία και ό Παπακρηστός εφώνησε έπιτακτικώς :

—'Α ταιτώ νά κατεβῆ ή Μεγαλειότης Σας με όλη τή συνοδεία της στις καμπίνες της, από τις όποίες να μη βγῆ κανείς μέχρι νεωτέρας διαταγής !

'Ο Αυτοκράτωρ δέν έννοούσε νά συμμορφωθῆ με τή διαταγή αυτή, και ό τολμηρός 'Ελλην ναυτικός άναγκασθηκε νά προσθέσθι :

— Μεγαλειότατε, κατά διαταγή του Αυτοκράτορος είμαι κυβερνήτης του πλοίου, και σύμφωνα με τούς κανονισμούς οι διαταγαι του κυβερνήτου έκτελούνται άμέσως και χωρίς καμμία άντίρρηση !

'Η είλικρίνεια και ή τόλμη αυτή έξέπληξαν τόν Ιπποτικόν Αυτοκράτορα, ό όποιοσ έγαρήτησε σιρατιωτικα τόν πλοίαρχο και κατέβηκε στις καμπίνες με τήν ακολουθία του.

Τότε άρχισε πάλι τιτανική εναντιόν των στοιχείν ν της φύσεως. 'Αξωματικοί του πλοίου και ναύτι, παίροντες θάρρος από τήν πεποίθησι και τήν άταραχία του Παπακρηστού, έκαναν άληθινά θαύματα στους χειρισμούς του καραβιού, σύμφωνα με τά προσταγματα που τούς έδινε ό νεός τούς κυβερνήτης... Και ύστισρα από κυβερνητικώς άγώνες άρκετών ώρών ό Παπακρηστός κατώρθωσε ν' άπομακρύνῆ τó αυτοκρατορικό σκάφος από τήν ξηρά και νά τού δώσθι μία σταθερή όπισοδήποτε διεύθυνσι, ήλαδή νά κανονισῆ τή λεγομένη 'γραμμῆν πλεύσεως'.

'Η τρικυμία έμάνιαζε όλη τή νύχτα. Τήν άλλη μερα τó κακό μετριόστηκε λιγο. 'Ο Τσάρος στενοχωρημένος κάτω στις καμπίνες, έστειλε τόν ύπασπιατή του Μακρινάωφ νά ζητήσθι τήν άδεια από τόν κακό Παπα (όπως όνομάζε τόν Παπακρηστό) ν' ανέβῆ στο κατώστρωμα. 'Αλλ' ό νεός πλοίαρχος άνητήκε νά δεχθῆ τήν αίτησι του Τσάρου και τού παρήγγειλε τα έξῆ, :

—'Όταν έρθῆ ή κατάλληλη ώρα, εγώ ό ίδιος θα προσκαλέσω τήν Αυτού Μεγαλειότητα στο κατώστρωμα.

Τή δεύτερη μέρα τó πλοίο λοξοδρομούσε με μαλακώτερο άνεμο. 'Ο κίνδυνος είχε πια όριστικώς περασει. Τότε μόνο ό Παπακρηστός, άφήνοντας για λίγη ώρα τή γέφυρα, κατέβηκε κοντα στον Αυτοκράτορα, με ζήτησε συγγώμη για τήν τολμηρή συμπεριφορά του και τόν έκάλεσε ν' ανεβῆ στο κατώστρωμα.

— Δέν ύπαρχει πια κίνδυνος Μεγαλειότατε ! τού είπε. Ταξειδεύουμε στις ρωσικές άκτές !

'Ο Νικόλαος Α' εξέφρασε τήν ευερεσκέα του και, κατά τó Ρωσικό έθιμο, τόν άγκάλιασε και τόν έφίλησε στα μάγουλα. Με τήν ίδια χορά και κατά τó ίδιο έθιμο, ό 'Ελλην ναυτικός έφίλησε τόν άριστοτρο άνεμο του Τσάρου συγκινημένος. 'Επειτα, ανέβηκαν και οι δύο στο κατώστρωμα.

Τήν άλλη μέρα, κατά τά χαράματα, φάνηκε ό φάρος της 'Οδησού, και τότε πιά ή χαρά του Τσάρου ήταν άκράτητη. 'Αγκάλιασε για δεύτερη φορά τόν Παπακρηστό και τόν όνομασε σωτήρα έαυτού και όσων του πλοίου.

'Υστερ' από λίγες ώρες τó πλοίο έφριξε άγκυρα στο λιμάνι της 'Οδησού, όπου ό Αυτοκράτωρ ειτε στον Παπακρηστό :

—'Εσθ θα βγῶ με τήν ακολουθία μου για να πάω στήν Πετρούπολι. Θά με συνοδεύσετε και σεις ως 'Επασπιατη μου !

'Όταν εφθ'σαν στην πρωτεύουσαν ό Παπακρηστός διορίσθη κυβερνήτη, κ'ιλοιοι της γοαμής και έπαρωσημοφορήθη. Τό κατώστρωμα του διεαλήθη με τις έιημεριδες και βρισκεται σημεριόμένο στην Ναυτική 'Ιστορία της Ρωσίας.

'Από τήν ήμερα εκείνη ό 'Ελλην πλοίαρχος έπ'ρε εξαιρετική θέσι στο Ρωσικό Ναυτικό. Οι προβ'βασιοι του σέ άνώτατες θέσεις ήσαν γρήγοροι και τακτικοι και σε ηλικία 52 ετών ήσαν Ναύαρχος. 'Ο Τσάρος τόν έβλεπε συχνά και άκουγε με προσοχή τις γνώμες του, όχι μόνο για ζήτηματα του Πολεμικου Ναυτικού, αλλά και για γενικώτερα. 'Ηταν ό άνθρωπος της έμπιστοσύνης του.

'Ο θάνατος του Παπακρηστού ύπληξε δραματικώς και συνέβη κατά τó 1855, στη 6 'Ιανουαρίου. Τό βράδυ εκείνο ό Ρωσοέλλην ναύαρχος πορευεθή σ' ένα έπίσημο χορό που δόθηκε στα χεμερινα 'Ανακτορα. 'Ηταν ύψιμοσ, και κουβέντισσε με τόν Τσάρο.

'Εξάνα, έντελώς άποτόμος, ό Παπακρηστός έννοωσε μία μικρή άδιαθεσι. 'Απχαιρέτησε τόν Τσάρο και κατέβαινε τήν κεντρική σκάλα των 'Ανακτόρων, όταν έξαφνα οι φωνογοι είδαν τó Ναυαρχο νά φέρνῆ τó χέρι στην καρδια, και νά πέφτῆ.

Οι φρονιμοι άνέβρσαν τόν Παπακρηστόν έπάνω. 'Ο Νικόλαος συγκινημένος διαταξε νά τόν μεταφέρουν σσι δωμάτια του. Εκεί ό Παπακρηστός έσπύχησε στην άγκαλια του Τσάρου.

